

8. prosince – Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu A – B – C

*Jsem služebnice Páně:
ať se mi stane podle tvého slova. (Lk 1,38)*

První čtení

Genesis 3,9-15.20

Když Adam pojedl ze stromu, zavolal na něj Hospodin Bůh a řekl mu: "Kde jsi?" On odpověděl: "Slyšel jsem tvůj hlas v zahradě a bál jsem se, že jsem nahý, a proto jsem se skryl." (Bůh) řekl: "Kdopak ti pověděl, že jsi nahý? Jistě jsi jedl ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst!" Člověk odpověděl: "Žena, kterou jsi mi dal, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl." Hospodin Bůh se zeptal ženy: "Cos to udělala?" Žena odpověděla: "Had mě svedl, a tak jsem jedla." Tu řekl Hospodin Bůh hadovi: "Protože jsi to udělal, buď zlořečený mezi všemi krotkými i divokými zvířaty. Budeš se plazit po břichu a žrát prach po všechny dny svého života. Nepřátelství ustanovuji mezi tebou a ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti rozdrtí hlavu, zatímco ty budeš šlapat po jeho patě." Člověk dal své ženě jméno Eva, neboť se stala matkou všech živých.

Druhé čtení

Efesanům 1,3-6.11-12

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce: ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (To proto), aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném (Synu). A skrze něho jsme se stali Božím majetkem, jak jsme k tomu byli předem určeni úradkem toho, který vše působí podle rozhodnutí své vůle. (Tak máme sloužit k tomu), aby se šířila chvála o jeho božské velebnosti, my, kteří jsme už dříve kladli své naděje do Mesiáše.

Evangelium

Lukáš 1,26-38

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: "Buď zdráva, milostiplná!

Pán s tebou!" Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: "Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce." Maria řekla andělovi: "Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám." Anděl jí odpověděl: "Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté. Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného." Maria řekla: "Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova." A anděl od ní odešel.

K zamyšlení

Dnešní slavnost nás obdarovává krásným, ale často bohužel špatně pochopeným poselstvím. Pokusme se toto poselství přiblížit si dnešním čtením z Bible.

První čtení hovoří a tom, jak se na světě objevil hřích a vina: člověk se díky svému jednání a postoji odklání od Božího dobrého, láskyplného a smysluplného pořádku a rozbíjí s Bohem společenství. Také dnes, když nám dělá slovo "hřích" problém a raději použijeme výrazy jako nešťastné dispozice, psychická omezení nebo těžké společenské zařazení, jsme si vědomi zkušenosti hříchu v celém našem životě. Ale nejen skrze naše vlastní selhání je náš život poškozen, ale skrze selhání ostatních, protože každé špatné chování uzavírá kruh. Hřích má za následek, že jsme "nazi" – vydáni zlu, nejsme již v jednotě se sebou samými, s ostatními, s Bohem. Tato zkušenost je velmi zřetelná nejen v našem životě, ale také při pohledu na celé lidstvo. Ani jako jedinec ani jako celé lidstvo se nemůžeme vyhnout "hadu zla" vlastními silami. A s každým osobním selháním jsme do tomto osudu ještě více vtaženi, jsme tak říkájící "dědičně zatíženi". To je základní zkušenost, která se schovává za zastaralým označením "dědičný hřích".

V tomto bodě je počátek dnešní slavnosti: vyhlášení dogmatu "Panny Marie bez poskvrny prvotního hříchu počatá" r. 1854 předcházela několikasetletá tradice křesťanského přesvědčení: Bůh nenechává člověka zapleteného do hříchu, ale chce ho ze stavu rozdělení a narušenosti přivést do stavu celosti a uzdravení. Marie je oslavována jako člověk, který je od prvního okamžiku svého života obdarován tímto nenarušeným a nepokřiveným vztahem k sobě, ostatním a k Bohu. Nebyla zatížena ve smyslu výše zmíněném "dědičným hříchem". "Milosti plná, Pán s tebou!" čteme ve dnešním evangeliu. Nic nestojí jako překážka mezi Bohem a Marií. Od počátku smí žít v Božím světle jako "Milostiplná" (= obdarovaná). Tato zkušenost vytváří základ Mariina dalšího života, vytváří a proměňuje se ve slovo odevzdání se "Jsem služebnice Páně" – jsem připravená nechat se vést Boží vůlí a důvěřuje Jeho láskyplnému a záchrannému Plánu pro svůj život.

Dnešní svátek oslavuje Marii jako první vykoupenu bytost lidstva. Tento svátek má význam i pro náš život. Na Marii vidíme příklad, co pro nás všechny Bůh chce: osvobození ze sítě zla a hříchu, neboť v jeho plánu jsme my od počátku povoláni k neporušenému a nepokřivenému lidskému bytí a nezatíženému vztahu s Ním. Když se nám podaří přijmout s vděčností tuto Boží nabídku (nechat se "vysvobodit") a důvěřovat jeho plánu v našich životech, budeme osvobozeni od tlaku muset zvládat naše životní cesty a předurčení jako Maria, naplníme vůči ostatním naše životní poslání – přinést Boží uzdravení lidstvu trpícímu pod hříchem a jeho následky. Tak může každý kousek po kousku uskutečňovat Boží království, které právě v adventu tak toužebně vyprošujeme.